

Posada així la lluita, la nostra labor única era la de mantenir íntegrament la nostra dignitat ciutadana, i tots sabeu com aquesta labor l'havem aconseguit.

D'els detalls d'aquest episodi que foren les eleccions últimes, no cal que en renovem la memòria. Tenim qui a les vinents Corts ens representarà i en parlarà.

Ara cal tornar a la lluita de sempre. Ahir lluitàvem contra una farsa feblíssima; avui hem lluitat contra l'anarquia d'un Govern desaperseguit; demà l'enemic serà ja diferent. Els nostres enemics són les ombres vanes i esvaïbles de l'estulteria. Cada estulteria vanitosa, cau de seguida en l'oblit, s'esvaeix en l'aire com una fumerola. Però en neix una de nova de seguida; l'estulteria és tan feble com prodigiosament fecunda.

Preparem-nos a lluitar novament contra les vanes pretensions fantasmagòriques dels adversaris nostres del demà. Estem atents a la nostra solidesa intel·ligent i moral, perquè ella, i només ella, ens donarà permanència davant les mil variacions de la incomprensió, i únicament ella ens privarà d'esdevenir també anedòctiques ombres vanes.

CURSOS MONOGRAFICS D'ALTS ESTUDIS I D'INTERCANVI

Aquesta primavera seran donats a Barcelona els següents cursos monogràfics:
PRIMERA SERIE. *Filosofia, Psicologia, Pedagogia.*

El pensament portugués modern. Set lliçons per *Leonardo Coimbra*, professor a la Facultat de Lletres de Lisboa, Ministre d'Instrucció Pública.

Tot seguit del descrèdit del positivisme, una reacció idealista s'ha produït a Portugal, com als altres pobles moderns. En ella, poesia i filosofia es presenten de primer com indiferenciades; més tard, però, s'especifiquen amb Antonio Nobre, qui dona la direcció pròpiament poètica i Antero de Quental, qui inicia la direcció filosòfica. Més tard encara, el pensament científic adquireix una substantivitat característica, que el professor estudiarà, paral·lelament a les altres direccions espirituals.

Els arguments de Zenon d'Elea. Dues lliçons per *Eugeni d'Ors*, Membre de l'Institut. Director d'Instrucció Pública.

Les famoses apories de Zenon d'Elea contra l'existència del moviment reben una contesta empírica fàcil, la de l'anècdota de Diògenes Cínic. Mes, en el terreny rigurosament racional, no semblen haver estat satisfactòriament resoltes;